



7. januar 2022

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

**Spørgsmål til Naalakkersuisut:**

1. Hvilke lovgivningsmæssige hindringer er det, der gør, at grønlandske sygeplejersker ikke kan tage en efteruddannelse inden for fagspecialerne psykiatri, palliation, stomi og andre fagspecialist-efteruddannelser uden at forlade hjemlandet?
  - a. Vil Naalakkersuisut overveje at gøre det muligt at efteruddanne sig igennem online-undervisning via aftaler med danske efteruddannelsescentre?
    - i. Hvad vil der være af økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige ved at åbne for sådan en mulighed?
  - b. Kan Naalakkersuisut oplyse, hvorvidt Peqqissaanermik Ilinniarfik og Sygeplejestudiet har aftaler med relevante efteruddannelses- og kompetencecentre i Danmark for at muliggøre uddannede sygeplejerskers adgang til kompetencegivende kurser og efteruddannelser herhjemme?
    - i. Hvad vil de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige være ved at afdække mulighederne herfor?
2. Kan Naalakkersuisut be- eller afkræfte, at grønlandsk uddannede sundhedsassistenter skal til Danmark for at kunne uddanne sig til sygeplejerske på trods af, at sygeplejerskeuddannelsen findes i Grønland?
  - a. I bekræftende fald; hvad er årsagerne og den lovgivningsmæssige udfordring, der besværliggør, at grønlandsk uddannede sundhedsassistenter ikke kan uddanne sig til sygeplejerske i deres eget hjemland?
3. Der er en kursus- og efteruddannelsespulje i finansloven, under Departementet for Sundhed. Kan Naalakkersuisut oplyse, hvorvidt alle midler i denne pulje bliver brugt?
  - a. Hvor mange har benyttet sig af puljen og hvilke efteruddannelser er der givet/bevilget støtte til?
4. Har Naalakkersuisut planer om at oprette efter- eller videreuddannelser på kandidatniveau og/eller andre kompetencegivende uddannelser eksempelvis i folkesundhedsvidenskab eller sundhedsplejerskeuddannelsen for de grønlandske sygeplejersker her i landet?
  - a. Hvad vil det i så tilfælde kræve af ressourcer?
  - b. Hvad vil de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige være ved at oprette de nævnte uddannelsestyper?

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraterne)



### **Begrundelse**

En verden med højt specialiseret fagpersonale og en uddøende generalist-uddannet sygeplejerske, læge og øvrige sundhedsfaglige uddannede gør at Grønland igennem en årrække har haft svært ved at rekruttere personale til Sundhedsvæsenet. Dette faktum vil også i fremtiden betyde, at det bliver sværere og sværere at rekruttere og fastholde medarbejdere i sundhedsvæsenet.

Både herhjemme og i andre lande er de moderne samfund udfordret af, at borgerne i stigende grad pådrager sig livstilsrelaterede sygdomme. Vi bliver ældre og vi vil se flere kronisk syge i fremtiden, hvilket stiller nye og øgede krav til sundhedsmedarbejdernes fagkompetencer. Derfor har vi behov for at efteruddanne medarbejderne i sundhedsvæsenet i forhold til borgernes behov.

Det vil samtidig være med til at fastholde mangeårige medarbejdere, at de får mulighed for at efteruddanne sig til gavn for dem selv og borgerne, men også for videreudviklingen af sundhedsvæsenets driftsvirksomhed.

Vi skal blive bedre til at sikre at know-how bliver i landet. Det kan ikke være rigtigt, at vi stadig sender flere af vores uddannede ud af landet for at tilegne sig nye kompetencer i en helt anden kontekst, og med risiko for at de ikke kommer hjem igen. Vi har brug for alle gode kræfter herhjemme.

Jeg er derfor interesseret i at afdække flere forhold, som skal komme medarbejderne, borgerne og hele samfundet til gode ved at opretholde fokus på områder, som har stor betydning for, hvordan opgaverne i sundhedsvæsenet løses nu og fremadrettet.

Jeg ønsker svar på mine spørgsmål i løbet af 10 arbejdsdage.